

Saksfremlegg

Sakens gang

Saksnummer	Møtedato	Utvalg
	10.03.2026	Formannskapet

Høringssvar - NOU 2026:1 En bærekraftig kommunesektor - Hustadvika kommune.

Kommunedirektørens innstilling

Hustadvika kommune avgir høringsuttalelse i samsvar med vedlagt notat datert 24.02.2026.

Sammendrag

Kommunekommisjonen ble oppnevnt ved kongelig resolusjon 9. mai 2025 for å foreslå endringer i statens styring av kommunesektoren som legger til rette for god ressursbruk, fleksibel bruk av personell og effektiv oppgaveløsning i kommunesektoren. Kommisjonen skal også vurdere og foreslå tiltak om det er andre forhold som binder kompetanse unødvendig, bidrar til unødvendig høye kostnader eller lite effektiv oppgaveløsning i kommuner og fylkeskommuner.

Kommisjonen leverte første delutredning til Kommunal- og distriktsdepartementet 9. januar 2026.

Saken munner ut i et forslag til uttalelse fra Hustadvika kommune. Forslaget følger saken som vedlegg.

Saksopplysninger

I sin første delutredning beskriver kommisjonen det norske kommunesystemet, statens styring og utfordringer kommunesektoren står overfor. Endringer i befolkningssammensetningen og konsekvenser for behov for og tilgang til arbeidskraft trekkes særlig fram. Kommisjonen foreslår konkrete endringer i den statlige styringen, knyttet til både juridiske og økonomiske virkemidler. Videre skisserer kommisjonen rammene for den andre delutredningen som skal være ferdig i løpet av 2026.

Departementet ønsker at berørte og interesserte aktører vurderer kommisjonens anbefalinger, og sender derfor utredningen på høring. Høringsuttalelser er offentlige etter offentleglova og blir publisert.

Kommisjonen har lagt fram enkeltstående forslag til endringer i statens styring som flertallet mener ikke krever større nye utredninger

Kommisjonen foreslår sju konkrete tiltak som kommisjonen vurderer er mulig å gjennomføre uten videre utredning:

1. Avvikle/endre lærernorm
2. Avvikle kompetansekrav i helse- og omsorgstjenesten
3. Innlemming av øremerkede tilskudd til kommunesektoren
4. Sammenslåing av tilskudd på natur- og klimafeltet
5. Heve beløpsgrensen for krav på rapportering på øremerkede tilskudd
6. Avvikling av grunnskoletilskuddet i inntektssystemet
7. Forenkling av Husbankens investeringstilskudd til heldøgns omsorgsbolig

Kommisjonen peker også på saksområder som man vil vurdere i arbeidet med NOU 2.

Kommunedirektøren mener det er mange gode forslag i kommisjonens utredning.

Kommisjonen ønsker også innspill til det videre arbeid. Kommunedirektøren kommer med slike forslag i denne saken.

Høringsfristen er 16. april 2026

Vedlagt saken ligger også høringssvar til kommunekommisjonens rapport fra KS datert 13.02.2026. Uttalelsen fra KS er grundig og detaljert.

Kommunedirektørens forslag til høringsuttalelse følger saken som vedlegg.

Vurdering

Avvikle/endre lærernorm

Det er i forskrift til opplæringsloven fastsatt et forholdstall mellom elevtimer og lærertimer i ordinær undervisning (gruppestørrelse 2). Dette innebærer at det maksimalt kan være 15 elever per lærer på 1. til 4. trinn og 20 elever per lærer på 5. til 7. trinn og på 8. til 10. trinn på den enkelte skole. Dette er ikke et krav til den faktiske størrelsen på en undervisningsgruppe, men et krav til et gjennomsnitt per hovedtrinn på den enkelte skole. Kommuner og skoler må selv fordele lærerressursene slik de mener det er hensiktsmessig og forsvarlig, så lenge forholdstallet på hvert hoved-trinn, det vil si 1. til 4. klasse, 5. til 7. klasse og 8. til 10. klasse, ikke overstiger maksimaltallet for forholdet mellom lærere og elever i forskriften.

Fordeler ved dagens lærernorm

- Jevnere lærerfordeling mellom skoler etter innføring av normen.
- Forutsigbar bemanning som gir stabilitet i planleggingen og verdsettes av fagforeningene
- Opplevelse av økt trygghet og et minimumsnivå i klasserommene, selv om dette ikke kan dokumenteres i resultater.
- Lærernormen har ført til at det er flere lærere i skolene

Ulemper ved dagens lærernorm

- Ingen dokumentert positiv effekt på elevenes læring.
- Ressursflytting kan være uhensiktsmessig og svekke skoler med størst behov.
- Normen reduserer kommunens fleksibilitet i å tilpasse bemanning etter lokale forhold og kompetansebehov.
- Lite tilpasset framtidig arbeidskraftmangel, som ventes å øke mot 2040.
- Hemmer helhetlig ressursstyring og muligheten til å prioritere enkelte skoler eller trinn.

Uten en lærernorm og med en stram kommuneøkonomi så vil det kunne bli store forskjeller innad i kommunen i forhold til lærertetthet. Små klasser må ha sin lærer i klasserommet, og med stram økonomi så vil dette kunne føre til en langt lavere lærertetthet på store skoler med større elevtall i klassene. På den måten vil tilbudet til den enkelte elev innen samme kommune kunne bli ulikt i forhold blant annet til tid den enkelte lærer vil ha til den enkelte elev. Samtidig så vil stramme økonomiske rammer gjøre fleksibel ressursdisponering nødvendig, men dagens norm begrenser denne muligheten.

Hustadvika kommune anbefaler:

- at lærernormen avvikles i sin nåværende form
- at eventuell videre norm fastsettes på kommunenivå for å sikre lokal tilpasning
- at staten styrker ramme- og tillitsbasert styring for å sikre et mer fleksibelt og bærekraftig system

Fjerne lovfestede kompetansekrav i helse- og omsorgstjenesteloven § 3 2 annet ledd, og gjøre loven mer profesjonsnøytral.

Kommunekommisjonen foreslår å fjerne lovfestede kompetansekrav i helse- og omsorgstjenesteloven § 3 2 annet ledd, og gjøre loven mer profesjonsnøytral. KS støtter dette forslaget.

1. Overordnet vurdering

Kommunedirektøren støtter i hovedsak forslaget fra kommisjonens flertall om å gjøre loven profesjonsnøytral. Vi mener at kravet om forsvarlige tjenester uansett er overordnet og gir tydelige rammer for hvilken kompetanse som kreves. Loven stiller allerede i § 3 2 første ledd krav om hvilke tjenester

kommunene skal tilby. Mange av disse tjenestene forutsetter i praksis tilstedeværelse av profesjonene som i dag er lovfestet – men ikke nødvendigvis i alle situasjoner eller i en fast og ufravikelig form.

2. Lokalt handlingsrom og fleksibilitet

Kommunen deler flertallets vurdering av at lovfestede kompetansekrav kan svekke det lokale handlingsrommet. I en tid preget av knapphet på helsepersonell er det avgjørende at kommunene kan:

- organisere tjenester basert på lokale behov og forutsetninger
- ta i bruk tilgjengelig kompetanse på mest mulig effektiv måte
- benytte medarbeidere med tverrfaglig eller tilleggskompetanse når dette er faglig forsvarlig

Eksempelvis kan en fysioterapeut med relevant tilleggskompetanse kunne ivareta enkelte oppgaver som ellers ville krevd ergoterapeut. På samme måte kan flere kommuner i dag ikke få tak i psykolog, uten at dette nødvendigvis innebærer at forsvarlighetskravet brytes. Slike situasjoner illustrerer at et kompetansekrav uten faktisk rekrutteringsmulighet mister realverdi.

3. Mulige utfordringer

Hustadvika kommune ser samtidig de utfordringene som følger av økt fleksibilitet, slik som:

- risiko for større variasjon mellom kommuner
- fare for utydelige ansvarsforhold
- risiko knyttet til pasientsikkerhet dersom kompetanse erstattes uten tydelige faglige vurderinger

Disse utfordringene kan imidlertid håndteres gjennom nasjonale faglige retningslinjer, krav om forsvarlighet, systematisk internkontroll og tydelige beskrivelser av ansvar og oppgaver – uten at profesjoner nødvendigvis må lovfestes.

4. Behovet for bred kompetanse i tjenestene

De lovfestede profesjonene dekker kun deler av den reelle kompetansen som utgjør grunnmuren i helse- og omsorgstjenestene. Store yrkesgrupper som helsefagarbeidere og ansatte uten formell profesjonsutdanning, men med lang erfaring, er helt sentrale for tjenestene, men nevnes ikke i dagens krav. Dette illustrerer at en liste over profesjoner uansett ikke vil fange bredden av kompetanse som kommunene faktisk trenger.

5. Konklusjon

Hustadvika kommune støtter forslaget om å gjøre helse- og omsorgstjenesteloven profesjonsnøytral. Vi mener at:

- forsvarlighetskravet gir tilstrekkelig styring og tydelige rammer
- dagens kompetansekrav ikke alltid lar seg oppfylle i praksis
- lovfesting kan forsterke rekrutteringsutfordringer og øke kostnader
- økt lokalt handlingsrom vil gi kommunene bedre mulighet til å bruke tilgjengelige ressurser på en hensiktsmessig måte

Vi oppfordrer samtidig til at staten følger opp med klare faglige retningslinjer, støtte til kompetanseutvikling og god veiledning for å sikre nasjonalt likeverdige og faglig forsvarlige tjenester.

Innlemme, slå sammen og forenkle øremerkede tilskudd

Rammefinansiering er hovedregelen for finansiering av kommunesektoren. Det finnes likevel et betydelig antall øremerkede tilskudd. Øremerkede tilskudd innebærer en statlig styring av kommunal ressursbruk, som innskrenker lokalt handlingsrom, svekker lokaldemokratiet, reduserer prioriteringseffektiviteten, har uheldige fordelingsvirkninger og påfører både staten og kommunene administrative kostnader, mener kommisjonen.

Samlet foreslår kommisjonen at 22 øremerkede tilskudd avvikles og at midlene legges inn i kommunesektorens rammetilskudd (innlemming). Bevilgningene til ordningene utgjorde om lag 4,3 mrd. kroner i regjeringens budsjettforslag for 2026. Tilskuddene oppfyller etter kommisjonens vurdering ingen av kriteriene for unntak fra rammestyring; nasjonalt ønske om å bygge opp en tjeneste med lav dekningsgrad, tjenester som kun gjelder visse kommuner, visse innbyggere eller er avgrenset i tid, eller finansiering av tidsavgrensede forsøk og prosjekter.

Tilskuddene som foreslås innlemmet er i hovedsak landsdekkende tilskudd som finansierer ordinære kommunale oppgaver, der tilskuddet kommer i tillegg til hovedfinansieringen fra frie inntekter. Slike tilskudd baserer seg i prinsippet på at staten har informasjon om hva som er den beste bruken av den siste krona i kommunene, og at dette behovet er likt i alle kommuner. Dette vil ikke være tilfelle, og øremerking svekker dermed prioriteringseffektiviteten sammenlignet med om kommunene kan fordele midlene tilpasset lokale behov. Flere av ordningene har bestått over relativt lang tid. Mange av tilskuddene er små og søknadsbaserte, og medfører dermed høye administrasjonskostnader i forhold til tilskuddets størrelse skriver kommisjonen.

Forslaget vil i gjennomsnitt gi en omfordeling av inntekter fra kommuner med relativt høye inntekter til kommuner med lavere inntekter. Selv om virkningen er relativt liten, legger dette isolert sett til rette for et mer likeverdig tjenestetilbud på tvers av kommunene, da forskjeller i inntekt er en av flere faktorer som forklarer forskjeller i tjenestetilbudet.

Kommisjonen foreslår også å forenkle forvaltningen av øremerkede tilskudd og redusere administrasjonskostnadene både for staten og kommunene, ved å heve beløpsgrensen for krav til rapportering på øremerkede tilskudd fra 100 000 til 500 000 kroner.

Kommunedirektøren støtter forslaget om innlemming av øremerkede tilskudd med ett unntak. Det gjelder forslaget om innlemming av veterinærtilskuddet.

Veterinært tilskuddet

Hustadvika kommune støtter ikke forslaget om å avvike det øremerkede statstilskuddet til veterinærvaktordninga og innlemme midlene i kommunenes rammetilskudd.

Kommunen viser til mindretallets anmerkning i NOU 2026: 1, kapittel 7.4, der det pekes på at tilskuddet til veterinærdekning skiller seg fra øvrige øremerkede ordninger ved at det skal sikre en nasjonalt kritisk beredskap og et likeverdig tilbud uavhengig av geografi. Hustadvika kommune deler denne vurderingen.

Veterinærvakttjenesten er en lovpålagt oppgave som er særlig kostnadskreven og krevende å organisere i distriktskommuner med store avstander, spredt bosetting og begrenset tilgang på veterinærkompetanse. Uten øremerking er det en reell risiko for at midlene ikke fullt ut vil bli brukt til formålet, særlig i en situasjon med stramt kommunalt handlingsrom og mange konkurrerende lovpålagte oppgaver. I mange kommuner er næringsgrunnlaget for veterinærer i stordyrpraksis så lavt at kommunene bidrar med tilleggsfinansiering for å opprettholde en tilfredsstillende vaktordning. Utviklingen i landbruket tilsier at næringsgrunnlaget for veterinær ambulerende stordyrpraksis generelt ikke vil øke framover. For å bedre på situasjonen og gi et mer forutsigbart tilbud, bør tilskuddet styrkes, ikke fjernes.

Faglige vurderinger

Agri Analyse (rapport 4–2025) konkluderer med at veterinærdekninga i distrikta ikke kan løses uten økonomiske insentiv og bedre arbeidsvilkår. De foreslår ei dobling av statlige satser for vakthonorar og økt stimuleringstilskudd.

Arbeidsgruppe nedsatt av LMD i 2023 peker på at sviktende veterinærdekning truer folkehelse, dyrehelse, samfunnsberedskap og velferda for både dyr, dyreeiere og veterinærer.

Tilskuddet bidrar i dag til å sikre:

- Nødvendig beredskap for dyrevelferd og dyrehelse,
- Forutsigbare rammer for interkommunalt samarbeid om veterinærvakt,
- Likeverdige tjenester for husdyrnæring, dyreeiere og samfunnsberedskap i hele landet.

Hustadvika kommune mener at konsekvensene av å legge øremerket tilskudd inn i rammeoverføringa ikke er godt nok utredet.

Fjerning av øremerka tilskudd vil:

- Svekke rekrutteringa av veterinærer i distrikta. Rekrutteringen er mange steder veldig utfordrende også nå.
- Redusere beredskapen og handteringsevna ved sjukdomsutbrudd.
- True de gode resultatene Norge har oppnådd med reduksjon i bruk av antibiotika til dyr og god mattrygghet.
- En innlemming av vakttilskuddet i rammetilskuddet vil etter kommunens vurdering svekke forutsigbarheten for et likeverdig tilbud.
- En risikerer at den faktiske prioriteringen av veterinærvaktordninga blir svekket og at det over tid vil føre til et dårligere og mer ulikt tilbud mellom kommuner og regioner og at dyrevelferda og landbruket sin bærekraft blir svekka.

Dette vil være et klart steg i feil retning for både samfunnssikkerhet og nasjonal selvforsyning.

Dette vil være i strid med nasjonale mål om dyrevelferd, mattrygghet og beredskap.

Hustadvika kommune anbefaler at det øremerkede tilskuddet til veterinærdekning opprettholdes og styrkes. Dette er nødvendig for å sikre beredskap, dyrevelferd, dyrehelse, og et likeverdig landbruk over hele landet.

Sammenslåing av tilskudd på natur- og klimafeltet

Kommisjonen skriver; «På natur- og klimaområdet vil kommunale beslutninger kunne ha betydelige eksterne og langsiktige virkninger. Samtidig er området i mindre grad underlagt styring gjennom juridiske virkemidler enn det eksempelvis de store velferdsområdene er. Dette kan begrunne at staten fortsatt bør øremerke tilskudd til denne typen formål.»

Kommunedirektøren er enig med kommisjonen i at dette tilskuddsområdet kan forenkles, ved at flere tilskudd slås sammen til et større programtilskudd. En slik sammenslåing understøttes ved at det er en nær sammenheng mellom natur- og klimatiltak.

Heve beløpsgrensen for krav på rapportering på øremerkede tilskudd

Kommisjonen foreslår også å forenkle forvaltningen av øremerkede tilskudd og redusere administrasjonskostnadene både for staten og kommunene, ved å heve beløpsgrensen for krav til rapportering på øremerkede tilskudd fra 100 000 til 500 000 kroner.

Kommunedirektøren mener beløpsgrensen bør heves til minimum 1 mill. kroner. Tilskuddsordningene medfører ofte omfattende krav om rapportering samt utgifter til revisjon. Dette krever tidsressurser ute i kommunene og et stort administrativt apparat sentralt. Hustadvika kommunes erfaring er at rapporteringskrav og oppfølging ofte ikke står i stil med omfanget av tilskuddet.

Avvikle grunnskoletilskuddet i inntektssystemet

Kommisjonen skriver; «En viktig egenskap ved inntektssystemet er at det ikke skal gi insentiver til kommunene om å innrette seg på en bestemt måte. Kommunene skal derfor få midler uavhengig av hvordan de velger å organisere tjenestetilbudet.

I 2022 ble det innført et eget grunnskoletilskudd innenfor inntektssystemet, der kommunene får tilskudd etter antall grunnskoler i kommunen. Denne typen tilskudd kan svekke kommunenes insentiver til effektiv drift og organisering av tjenestetilbudet. Å fordele midler etter antall skoler i kommunen, legger uheldige føringer for hvordan kommunene bør organisere skolestrukturen. Kommisjonen foreslår å avvikle tilskuddet, og at midlene fordeles etter de ordinære kriteriene i inntektssystemet.»

Kommunedirektøren foreslår at Hustadvika kommune støtter dette forslaget.

Forenkling av investeringstilskuddet til omsorgsboliger og sykehjem

Kommisjonen skriver: «Investeringstilskuddet er et søknadsbasert tilskudd, som ble opprettet i 2008. Formålet med tilskuddet er å stimulere kommunene til å fornye og øke tilbudet av plasser i sykehjem og omsorgsboliger for personer som har behov for helse- og omsorgstjenester hele døgnet. Tilskuddet delfinansierer ordinære kommunale oppgaver. Kommisjonens vurdering er at dette et klart brudd på prinsippet om rammestyring av kommunesektoren. Det kan også gi uheldige fordelingsvirkninger.»

De påpeker også at «Kravet til innhold i søknaden er omfattende, herunder med omfattende plankrav. Kommisjonens vurdering er at de administrative kostnadene til søknad og forvaltning av tilskuddet, ikke står i rimelig forhold til størrelsen på tilskuddet den enkelte kommunen mottar. Retningslinjene for tilskuddet stiller også krav til utforming av tilbudet, blant annet at omsorgsboliger ikke skal ha institusjonsliknende preg, bør plasseres i ordinære og gode bomiljø, ikke bør være for mange, og at brukergrupper ikke må bli samlokalisert på en uheldig måte. Slike krav bidrar til å øke bemanningsbehovet, og begrenser dermed kommunenes mulighet for fleksibel og effektiv bruk av knappe personellressurser.

Flere hensyn tilsier at tilskuddet til heldøgns helse- og omsorgsplasser bør innlemmes i rammetilskuddet. Tilskuddet finansierer ordinære kommunale oppgaver som bør finansieres gjennom rammetilskuddet på vanlig måte. Kommisjonen vil vurdere spørsmålet om innlemming nærmere i den andre delutredningen, som del av en prinsipiell vurdering av øremerkede investeringstilskudd.

Kommisjonen vil likevel allerede nå anbefale forenklinger i krav knyttet til tilskuddet. Krav til utforming av tilbudet av heldøgns omsorgsplasser, som ikke følger direkte av annet lovverk, bør fjernes, slik at kommunene får større handlingsrom til effektiv bruk av midlene. Plan-, dokumentasjons- og rapporteringskrav bør også reduseres, slik at de i mindre grad binder administrative ressurser i kommunene.»

KS støtter forslaget om forenkling av investeringstilskuddet.

Kommunedirektøren anbefaler at Hustadvika kommune er varsomme med å støtte anbefalingen om å forenkle eller svekke innholdskravene i investeringstilskuddet uten en bredere vurdering av de langsiktige konsekvensene. Kommunedirektøren kan heller ikke se at det er søknadsprosessen som er for krevende. Dette er stort sett opplysninger som kommunen allerede har utarbeidet og som er en del av den ordinære saksforberedelse. Hustadvika kommune ser at slike tilskudd fort blir styrende for kommunens valg av tjenesteleveranse og dette er uheldig. Beste løsning for brukere og kommunen som helhet blir kanskje ikke valgt eller vurdert. Det er også et moment at driften av plassene er den store kostnadsdriveren for kommunen og den kan få for liten oppmerksomhet i vurderingen av hvilke plasser som skal tilbys.

For det andre vil svakere statlige føringer redusere forutsigbarheten for private og ideelle aktører som ønsker å bidra til boligutvikling. Aktører som MOBO og andre kan bli mindre villige til å investere dersom kommunene står mer alene i risikoen, eller dersom løsninger blir for spredt til å være attraktive å bygge. Det offentlige og private trenger tydelige rammer for å trekke i samme retning.

For det tredje er det en reell risiko for at investeringer i nye plasser nedprioriteres dersom tilskuddet forsvinner inn i rammetilskuddet. Økte låneopptak og rentesvingninger vil påvirke driften direkte, og kommunene kan bli mer tilbakeholdne med å bygge – noe som i neste omgang går ut over tilbudet og framtidig kapasitet.

På denne bakgrunn mener kommunedirektøren at kan det være hensiktsmessig at kommunen støtter en helhetlig gjennomgang av ordningen, men ikke nødvendigvis anbefalingen om å svekke kravene før man har vurdert konsekvensene for langsiktig struktur, drift, bemanning og samarbeid med eksterne aktører.

Innspill til videre arbeid i kommisjonen

Kommunedirektøren i Hustadvika kommune anbefaler at kommunekommisjonen prioriterer å utrede, konkretisere og foreslå endringer innenfor følgende områder:

Tema fra KSs høringsuttalelse som kommunedirektøren mener er særlig viktig:

- At kommisjonen følger opp signalet om å se på hvordan statsforvalterne utøver sin rolle, herunder hvordan oppdragene tolkes og utøves, og på hvorvidt det er variasjon i dette mellom embetene.
- Kommisjonen bør arbeide videre med både økonomiske og juridiske virkemidler som støtter opp om de selvstendige valg kommunene gjør for å bli større eller samarbeide mer omfattende og langsiktig i faste konstallasjoner, også om velferdsoppgaver.

Andre tema fra kommunen

Havbruksfond

Kommunedirektøren mener kommisjonen bør vurdere ordningen med Havbruksfond. Ordningen i seg selv har mange positive sider og Hustadvika kommune er selv mottaker av dette tilskuddet. Men ordningen er uforutsigbar

med varierende beløp hvert år og tilskuddet er ikke kjent før på slutten av året. Det er også slik at noen kommuner får store tilskudd i forhold til sin størrelse. Dette medvirker til at det blir en uforholdsmessig fordeling av inntektene. Kommunedirektøren mener ordningen bør gjennomgås for å få til en mer forutsigbar og rimelig fordeling av tilskuddet.

Eiendomsskatt

Hustadvika kommune har innført eiendomsskatt og dette gir en sikker og forutsigbar inntekt. For noen år siden mistet Hustadvika, og andre kommuner i tilsvarende stilling, eiendomsskatt på produksjonsutstyr. Dette er delvis kompensert i inntektssystemet. Det er likevel slik at dette vedtaket ikke gjaldt petroleumsvirksomhet og kraftverk. Kommunedirektøren vil ikke ha noen mening om dette, det ligger til Stortinget å avgjøre. Det som kommunedirektøren vil bemerke er at disse inntektene ikke blir hensyntatt i inntektssystemet. Det medfører store forskjeller i inntektsnivå mellom det store flertallet av kommuner og de kommuner dette gjelder. Kommunedirektøren mener dette bør utredes og vurderes av kommisjonen.

Økonomiske konsekvenser

Denne saken har store økonomiske konsekvenser. Øremerkede tilskudd kan bli innlemmet i rammetilskuddet eller forsvinne. Forslag til løsninger og konklusjoner kan medføre betydelige endringer i det kommunale inntektssystemet.

Endret fordeling av inntekter mellom kommuner og mellom kommuner kan bli utfallet.

Klima og miljøkonsekvenser

Ingen kjente.

Vedlegg:

- 1 Høringsuttale - Hustadvika kommune - Kommunekommisjonens NOU 1
- 2 ks-horingssvar-til-kommunekommisjonens-nou-1
- 3 Høring av NOU 2026:1 En bærekraftig kommunesektor
- 4 Høring av NOU 2026 1 En bærekraftig kommunesektor(582873).pdf